

Vintecinco anos de Galicia

Algunhas reflexións

Xosé Ramón Barreiro Fernández

Para analizar un período de vinte e cinco anos da vida dun pobo é preciso ter en conta as grandes forzas económicas e sociais do Estado, de Europa e mesmo do mundo que determinan, en boa medida, a nosa evolución. Tamén é necesario valorar a nosa propia identidade que selecciona estas determinacións como o fan tódolos pobos que existen de seu. E, así mesmo, é imprescindible introducir na análise o feito autonómico que modula o conxunto de influencias que nos chegan. Por iso reflexionar sobre os últimos vintecinco anos é un exercicio máis difícil que facelo sobre outro período anterior pola complexidade dos mecanismos de intermediación.

O feito autonómico e a súa incidencia social

1. O peso simbólico da autonomía

Desde 1840 os provincialistas, logo os rexionalistas, os das Irmandades da Fala, os nacionalistas da Segunda República, os exiliados, viviron, traballaron e morreron coa ilusión de ver cumprida un día “a grande obra” da autonomía galega. Pero chegado o momento o pobo galego recibíuna con abulia, desinterese e desconfianza. Non poucos pensaron e escribiron que Galicia non merecía a autonomía.

Para os novos e para os desmemoriados lembremos os resultados daquel referendo do 21 de decembro de 1980:

Nun censo electoral de 2.172.989 persoas, só votaron 614.218, é dicir, o 28%. E o resultado foi o de 450.556 votos favorables e